

[Freddy Madsen.]

kurserne, man kan mærke vanskelighederne. På disse kursus optager man især unge, der efter nogle år i erhvervslivet opdagede, at de i virkeligheden var kommet på den forkerte hylde, og som havde lyst og evner til at få en videregående uddannelse. På den måde kunne man også bidrage til at rette op på den skæve sociale rekruttering til uddannelserne. Men det er altså her, man rammer allerhårdest.

Man har fremsat sådan, synes jeg, lidt nedladende bemærkninger om de deputationer fra de uddannelsessøgende, som har opsøgt folketinget i denne tid, og der er vel nok nogle, der regner med, at det er de mest højtråbende, der her er tale om. Men jeg synes, man skal bemærke, at en så omfattende organisation som Dansk Ungdoms Fællesråd aldeles enstemmigt har støttet kravet, og at det endda har fået tilslutning også fra regeringspartiets egen ungdom, Venstres Ungdom.

Mens der således er klarhed blandt ungdommen om dette problem, kan dette ikke siges at være tilfældet med de udtalelser, som er fremsat af undervisningsministeren på forskellige tidspunkter i denne debat. Forleden sagde undervisningsministeren her i folketinget, at efter hendes mening var der ikke tale om 90 mill. kr., men vist sådan noget som en halv snes millioner kroner, og dem var hun da meget velvillig over for at overveje at udbetale. Hvor hun havde det tal fra, ved jeg ikke, men det blev eftertrykkelig dementeret af direktøren for Statens Uddannelsesstøtte, som har fastslået, at det drejede sig om de 92 mill. kr.

Nu har undervisningsministeren åbenbart også fundet ud af den sag, men nu er hun kommet til det standpunkt, at det ikke er rimeligt at udbetale disse midler, og det kan ikke undre, at hun i den sag får tilslutning fra de konservative, som endda mener, at hun ikke vil have nogen bemyndigelse til det. Det tror jeg hun har, og det skulle også være underligt, om man ikke selv i undervisningsministeriet under den lange debat, der har været ført, skulle have fundet ud af, at det var muligt.

Der er altså al mulig grund til, at den sag ikke yderligere trækkes i langdrag. Jeg forstår, at undervisningsministeren er absolut negativ, men at der er mere eller mindre

velvilje blandt en række partier her i tinget. Os er det ligegyldigt, hvordan det gennemføres. Hvis undervisningsudvalget er i stand til meget hurtigt at lægge pres på ministeren, vil det være os meget velkomment.

Undervisningsministeren (*Tove Nielsen*):

Både hr. Freddy Madsen og fru Lena Pedersen var inde på, at jeg skulle have sagt, at reservebeløbet kun var på 10 mill. kr. Jeg vil gerne have lov at korrigere det. Det, jeg sagde sidste onsdag i spørgetiden, var, at for det indeværende støtteår ud fra det skøn, man kunne have på det tidspunkt, tydede det på, at der var et reservebeløb, hvad angik stipendier, på ca. 10 mill. kr., men et underskud på ca. 10 mill. kr., hvad angik lånene, men jeg understregede samtidig, at det var et skøn, fordi vi ikke kan vide det fuldstændig nøjagtigt, før vi er færdige med at udbetale det sidste beløb hen imod sommerferien. Jeg talte om det indeværende støtteår. Jeg har ikke bestridt, at der op igennem årene er opsamlet omkring disse 90 mill. kr.

Det passer heller ikke, som det er blevet sagt, at det blot er fra 1970. Det er igennem adskillige år, dette beløb er opsamlet, og jeg synes nok, at det netop af den grund ville være meget, meget uretfærdigt at dele det ud til én bestemt årgang lige netop i dette år. Det er der ikke nogen rimelighed i.

Så vil jeg gerne sige til fru Helle Degn, som klager over, at jeg har arbejdet sådan, at man ikke kan overholde tidsfristen, at jeg lige fra allerførste start har understreget, at der var en tidsfrist for at køre en ændring af uddannelsesstøtten igennem. Socialdemokraterne har haft nogle tanker, men så længe disse tanker ikke er blevet formuleret klart og rent, har det heller ikke været muligt at køre det igennem. Socialdemokratiet har selv været med til at hindre, at fristen kunne overholdes; de kendte udmærket de betingelser, vi arbejdede under.

Helle Degn (S):

Det skulle undre mig, om man ikke i undervisningsudvalget efter nøjere at have gennemtænkt, hvad dette drejer sig om, ville komme til den konklusion, at de penge, vi her snakker om, er midler, som alle tingets partier har været med til at vedtage ifølge finansloven. Det er altså midler, som